

Παγωνήσια

ΘΕΜΑΤΑ ΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Έτος Α'

Αριθ. Φύλλου 3

7 Ιανουαρίου 1975

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Σόλωνος 130

ΑΘΗΝΑΙ 145

Τηλ. 618.708

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΜΑΣ

Θεωρούμε σκόπιμο σήμερα να δώσουμε στους αγαπητούς φίλους και αναγνώστες μια εξήγηση όσον αφορά την ανάλυση των κυρίων θεμάτων της εφημερίδας μας, γιατί μπορεί κάποιος να προβάλει το ερώτημα: Μά δεν υπάρχουν άλλα θέματα ν' ασχοληθούμε; Συνέχεια θα διαβάζουμε για το τί πρέπει να γίνει στα χωριά μας; Στο τέλος θα βαρεθούμε.

Μα εδώ αγαπητοί φίλοι και συμπατριώτες είναι όλη η ουσία του προβλήματος. Κι' αυτό το πρόβλημα μας απασχολεί και σαν έκδοση και προσωπικά. Νομίζουμε δέ ότι το ίδιο πρέπει ν' απασχολή και τον καθένα που έχει κλείσει στην καρδιά του, έστω και λίγη, αγάπη για την πατρίδα γη. Γιατί όπως έχει αποδειχθεί μέχρι σήμερα, αν δεν δώσει την πρόπουσα σημασία ο άμεσος ενδιαφερόμενος γι' αυτό που τον απασχολή τότε

δεν πρόκειται κανένας ν' ασχοληθεί με το πρόβλημά του.

Και το πρόβλημα των χωριών μας που σθένουν, είναι δικό μας, όλων των Παγωνήσιων. Πώς είναι λοιπόν δυνατόν να μην ασχολούμεθα και μάλιστα όσο μπορούμε πιο τακτικά και πιο έντατικά, εμείς που θέλαμε σαν βασικό σκοπό της έκδόσεως την προβολή αυτού του προβλήματος των χωριών μας, για την μελέτη και λύση του οποίου, όπως ούποτε ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ;

Θα μπορούσαμε βέβαια, κι αυτό είναι εύκολο σ' όποιονδήποτε μπορεί και συνταιριάζει τις λέξεις και τις φράσεις, να ασχοληθούμε με όποιονδήποτε θέμα και να γράψουμε ακόμη «περί ανέμων και υδάτων».

Αλλά κάτι τέτοιο δεν μας πάει, ούτε από καθαρή προσωπική νοοτροπία, ούτε κι' από επαγγελματική συνείδηση. Θα ήταν σαν να περιγελούσαμε πρώτα τον εαυτό μας κι' ύστερα τους αναγνώστες μας, αφού μ' αυτόν τον τρόπο, αν και θα γεμίζαμε βέβαια το χαρτί, θα ξεφεύγαμε απ' αυτό που απ' το πρώτο κι' όλος φύλλο της Εφημερίδας: «Αναλάβουμε το βάρος και τούτης της ευθύνης για να ξεπληρώσουμε έστω και λίγη υποχρέωση από την τόση που έχουμε απέναντι στην γη των πατέρων μας».

Και αυτή η υποχρέωση, είτε το θέλετε, είτε όχι, αγαπητοί μας φίλοι, θαρραίνει ΟΛΟΥΣ μας. Γι' αυτό και στη διπλανή στήλη θα παραθέτουμε ένα - δύο θέματα που με την δική μας και δική σας συζήτηση πρέπει να προωθηθούν και με την Κρατική μέριμνα πρέπει να λυθούν.

Επιβάλλεται κρατική μέριμνα

ΧΑΡΙΣΤΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

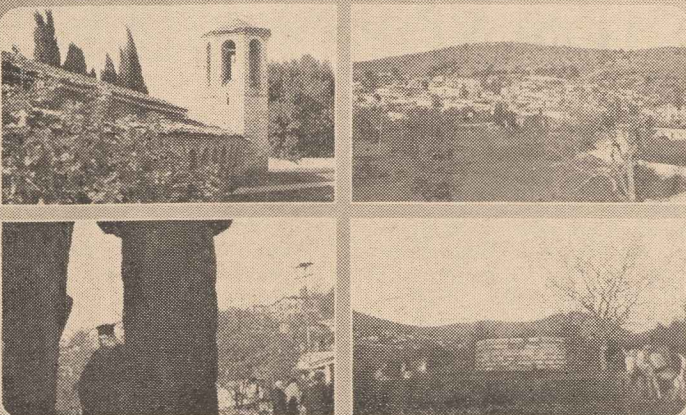
Να δοθούν δάνεια και ν' αυξηθούν οι συντάξεις

ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

«Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»

Ευχόμεθα εις όλα τα μέλη της Αδελφότητας, τους άπανταχού συγχωριανούς και φίλους του χωριού μας «Χρόνια Πολλά και Ευτυχισμένος ο Καινούργιος Χρόνος»
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΩΝ

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Λαλαγγίτες

Υπό Κ.Θ.Β.

Μπροστά στο τζάκι όλη η διαδίκασια. Απλωμένα τα πυρωμένα κάρθουνα κι ανάμεσά του στηριγμένα στα τρία πόδια της η πυροστιά. Μ' εκείνο το ιδιότροπο... κι' ανάποδο τηγάνι, το οιάτσι, ειδικό για την περίπτωση, καθιμέ-

νη στο σκαμνί κι έχοντας όλικά και ούνεργα έτοιμα, ή συκαρεμένη ή Μάνα μου, άρχιζε το ψησίμο της λαλαγγίτας. Όμολογώ ότι πιο καλύτερο γλυκό δεν έχω γευτεί μέχρι σήμερα. Όσο για το φτιάξιμό του ήταν δεμένο με

Να λοιπόν κι' ένα ακόμη μέτρο, ή λήψις του οποίου εξαρτάται από την κρατική φροντίδα, που θα βοηθήσει τα χωριά μας να σταματήσουν το κατακυλισμα προς την άβυσσο του αφανισμού. Τα χαριστικά, σε γενικότερη έννοια, κίνητρα πρέπει να εφαρμοστούν για τον έποικισμό της Ακριτικής μας περιοχής. Και για να γίνουμε σαφέστεροι: 'Επιβάλλεται για τους ανθρώπους μας που κατοικούν και για κείνους που θέλουν να κατοικήσουν στα χωριά μας, κατά πρώτον λόγον να χορηγηθούν δάνεια. Βέβαια αυτό δεν είναι κάτι καινούργιο και άσφαλώς μέχρι σήμερα έχουν χορηγηθεί αρκετά. Αλλά ή δική μας σκέψις στηρίζεται σε μια άλλη βάση. Τα δάνεια που θα χορηγηθούν να είναι μακροπρόθεσμα και με επιτόκιο, ως το πούμε έτσι, συμβολικό. Τότε αυτά τα δάνεια, θα είναι χαριστικά. Και ν' άφορούν είτε τη στέγαση, είτε γεωργικούς σκοπούς, είτε κτηνοτροφίας. Ο Κρατικός φορέας που θ' αναλάβει την άφαιμολή αυτού του μέτρου, θα πρέπει κατά κύριον λόγον να είναι άπληλαγμένος από την γραφειοκρατική νοοτροπία, που τόσα φοβερά έπισωρεύει στον κρατικό μηχανισμό. Αύτος ό ίδιος φορέας θα μπορεί να έλέγχει την άξιοποίηση του χρηματικού πασού του δανείου και να επιβραβεύη εκείνους τους δανειζόμενους που δείχνουν το μεγαλύτερο ενδιαφέρον για την καλύτερη έκμετάλλευση του δανείου, γιατί, κι' αυτό δεν το άποκλείουμε, θά παρουσιαστούν περιπτώσεις

που το ενδιαφέρον του δανειζομένου θα φτάσει ως την λήψη της πρώτης δόσεως κι' από εκεί και πέρα θ' άρχισι ή ά-

διαφορία. Τέτοιες βέβαια περιπτώσεις, δεν είναι ούτε για συζήτηση. Παράλληλα με το μέτρο του

δανεισμού θα πρέπει, στην παραγωγική τοποθέτηση του δανείου να έξασφαλισθι από (ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις την σελ. 2)

ΚΚ

άνεβηκε
φούσκωσε
άφράτεψε
έγινε με το νέο άλεύρι

το άλεύρι που φουσκώνει μόνο του
Δεν χρειάζεται: Προζύμι, σόδα, άρμενία, μαγιό, μπέκιν - πάουντερ.
Με άλεύρι «ΑΠ» το γλυκό φουσκώνει κι ή νοικοκυρά καμαρώνει.

ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Πωγωνήσια Λαογραφία - Ίστορία - Τέχνη και ποίηση - Βιβλίο - Κριτική - Γλωσσολογία

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ
ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ
ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Τοῦ κ. ΠΑΥΛΟΥ ΤΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ Προηγούμενου)

Τὰ μοναστήρια τῆς Γκούρας, Σωσσίνου, Ἰωάννου στὸ Βοηλὸ, Ἰωάννου στὰ Φρασανᾶ, Μακρὰ-λέξη, Ἀβελ Βησσάνης, τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Διπαλίτσας καὶ τὸ καθολικὸ τῆς Μολυβδοσκεπᾶς, ὡς ἐπίσης οἱ ἐκκλησιᾶς Ἀγίου Ἀθανασίου Βασιλικῆς, ἡ Εὐαγγελίστρια καὶ ἡ Παναγία στὴν Βησσάνη, ὁ Ἅγιος Γεώργιος κ' ὅλα τὰ ἐξωκλήσια, ἀποτελοῦν τὸ θρησκευτικὸ φραγμὸ, τὸ ψηλὸ τεῖχος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ κράτησε ἀνέπαφο τὸ Ἑλληνικὸ μεγαλεῖο ἀπὸ τὴν ἐπιβουλὴν τῶσαν ἀλλοθρήσκων κατακτητῶν. Ἐπάνω σ' αὐτὰ τὰ κτίσματα ὁ αὐτοδίδακτος ἐμπνευσμένος λαϊκὸς μάστορας τοῦ Πωγωνίου δημιούργησε μιὰ ἱστορία, μιὰ παράδοση, ἕνα πολιτισμὸ.

Ἡ πέτρα, σὰν κύριο ὕλικό ἢ μάλλον σὰν τὸ πῶς πρόσφορο ὕλικό στὴν δομικὴ τέχνη μέσα στὸν Ἠπειρωτικὸ χῶρο, καὶ ἰδιαίτερα στὸν ἀκριτικὸ γίνεται ἐπὶ πλάτος ὕλικο στὰ χέρια τοῦ Πωγωνίου τεχνίτη.

Τὰ κτίσματα ποὺ ἡ χρονολογία τὰ πρὶν τὸ 1900 καὶ ἀναφέρονται στὴν προκειμένη περίπτωση στὴν ἐκκλησιᾶς, ἔφεραν ὅς κύριο χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τὴν χαλιὰ. Οἱ ἐν λόγω χαλιᾶτες ἐπὶ τουρκοκρατίας χρησιμοποιοῦντο ὡς χῶρο συνελεύσεων.

Τὸ χαρακτηριστικὸ αὐτὸ γνώρισμα τῶν ἐκκλησιῶν ἀρχισε νὰ ἐκλείπει μετὰ τὸ 1900 διότι ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως ἐθεωρήθη ἀνευ σημασίας, καθὼς ἐμπόδιζε τὸν φωτισμὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῶν ἐκκλησιῶν. Ὁ ἀρχιτέκτων Βασ. Τσούλος σημειώνει τὰ ἀκόλουθα διὰ τὴν ἐκκλησιᾶ τῆς Βησσάνης, στὸν τύπο τῆς ὁποίας εἶναι χτισμένες οἱ περισσότερες ἐκκλησιᾶς τῆς περιοχῆς, ὅπως τῆς Ρουφιάς, Κάτω Μερότης, Δελθιακίου κ.ά.

Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὴς ἐκκλησιᾶς, ποὺ κτίσθηκαν μετὰ τὸ 1800 κατ'ὲν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ἀλφ. Πασᾶ.

Ἡ ἐκκλησιᾶ αὕτῃ ἀνήκει σ' ἕνα τύπο τρίκλιτης βασιλικῆς. Εἶναι ὀγκοδεσάτῃ μὲ ἀνεπτυγμένον τὸν κατὰ μήκος ἄξονα, μὲ τὴς ἀψίδες πάνω σὲ πεσσούς ἢ κίονες. Τὰ ὀρθογώνια ποὺ προκύπτουν καλύπτονται μὲ χαμηλὲς θολωτὲς κατασκευές. Ἐξωτερικὰ ἡ δίκλινη κάλυψη ἐξαφανίζει τὴν ὑπαρξὴ θόλου.

Ἡ συνεχὴς καὶ ἀδιάσπαστη αὐτὴ ἐπιφάνεια, συνδυασμένη μὲ τὸν δορεῖν τοῦ ψηλοῦ καὶ μακροῦ δίχως ἀνοίγματα δίνει στὴν ἐκκλησιᾶ μιὰ ἐντονὴ αὐστηρότητα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΛΑΛΑΓΓΙΤΕΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.)

ταν τὸ φύλλο στὸ ταψὶ ὅπου ἐπεφτε τὸ κοπανισμένον καρύδι, κι αὐτὸ γινόταν ὡς διὸν γέμναν τρία καὶ τέσσερα ταψιά. Ἀν καὶ ἡ ὥρα τραβοῦσε ἀρᾶ, ὅλοι στὸ σπῆτι εἴμασαν ἐπὶ ποδός... πολέμου. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ποὺ εἴπαμε νὰ τὸ κοῦτοσυρο γιὰ κάρθουνα καὶ τὰ πουνανρόκαλα μὲ τὸ χαρακτηριστικὸ κάμψιό τους, ὅμοιο μὲ ἐκφυροσκόρητο «στρακασιτρούκα», ὡς τὸ ψήσιμο τοῦ τελευταίου φύλλου ποὺ τὸ συνάδουε ἡ εὐχὴ τῆς μάννας γιὰ τὴ γονιμότητα τῶν ζωντανῶν τοῦ σπῆτιος μας καὶ ποὺ τὸ τρώγαμε μὲ ἀπόλαυσι, παρακολουθώντας μὲ κατάνυξη τὸ σορόπασμα καθενὸς ταψιοῦ. Ἡ πρώτη δοκιμὴ γινόταν βέβαια τὸ πρῶτ καὶ ἦταν τὸ πρῶτο μέλημα στὸ γύρισμά μας ἀπ' τὴν ἐκκλησιᾶ.

Ἡ ἀναφορά μου σήμερα στὴς λαλαγγίτες εἶμαι σίγουρος πὼς

θὰ φέρῃ πίσω πολλοὺς συνομηλίκους μου καὶ μεγαλύτερους, ἀλλὰ δὲν ἀναφέρωμι στὴς λαλαγγίτες γι' αὐτὸν τὸ λόγο κυρίως, τόσο, ὅσο γιὰ νὰ θυμίσω ἀκόμα ἕνα Χριστουγεννιάτικο ἔθιμο τοῦ τόπου μας ποὺ τὸ παρέσυρε ὁ χρόνος κι αὐτὸ καὶ σκεδόν, ἂν ὅχι τελείως, τὸ ἐξαφανίσαιε μαζί μὲ τὴν ἄλλα, πράγμα ποὺ θὰ πρέπη νὰ μᾶς γεννᾷ τὸ ἐρώτημα: Ποῦ πάμε; Θὰ τ' ἀφήσωμε ὅλα αὐτὰ νὰ χαθοῦνε;

Ἐγὼ νομίζω πὼς δὲν πρέπη νὰ γίνῃ κάτι τέτοιο καί, γιὰ νὰ μὴν μείνῃ στὸ «νομίζω» ἔξερετε τί ἔκανα; Φρόντισα καὶ βρήκα ἕνα «εἰσάει» καὶ τοῦ χρόνου, ἡ πρόσκλησις γίνεται ἀπὸ σήμερα, ἐλάτε νὰ φάμε λαλαγγίτες. ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΛΙΜΝΙΩΝ

Ἐκδοσι Ἀτζέντας

Ἡ Ἀδελφότης Λιμνίων στὴν προσπάθειά της ὅπως εὐρίσκειται σὲ συνεχὴ ἐπαφὴ μετὰ τῶν Μελῶν τῆς καὶ ὅλων τῶν συγχωριανῶν ἐξέδωκεν καὶ ἐφέτος Ἀτζένταν τοῦ 1975, μὲ πλήρη στοιχεῖα ὅλων τῶν ταξιδευμένων συγχωριανῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ἡ Ἀτζέντα τοῦ 1975 ἐκτὸς τοῦ καταλόγου τῶν συγχωριανῶν περιεχεῖ διαφημίσεις ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐπιστημόνων τοῦ χωριοῦ μας, διάφορα τοπία τῆς Κοινότητός μας καὶ λαογραφικὸν σημεῖωμα σχετικὸν μὲ τὴν ὑπαρξὴν τῆς Κοινότητός μας. Διὰ κάθε συγχωριανὸν ἀποτελεῖ ἕνα πολυτίμον τεκμήριον καὶ πρέπει νὰ προμηθευθοῦν ὅλοι.

Ἐκ τῆς Διοικήσεως
τῆς Ἀδελφότητος

Ο ΓΛΥΠΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΣΤΑΣ

Ζήσης Ἀφερίμ

Γράφει ἡ ΕΛΕΝΗ ΓΥΖΗ

Πάνω στὴν πέτρα, τὸ χαλκὸ καὶ τὸν πηλὸ, χίλια καὶ δυὸ ἀναστημένα τοῦ δράματος βρῖσκουν τὸ ταίρι τους. Στῆς ὕλης φυτεμένα τὸ κορμὶ, κ' ἀπ' τῆς πυξίδος τοῦ καθοδηγούμενου τὸν οἴστρο, εἶναι οἱ συνθέσεις τοῦ γλύπτη κεραμίστα Ζήσης Ἀφερίμ.

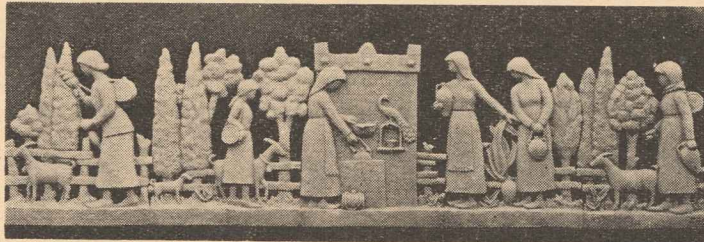
Κι' εἶναι ὑλοποιημένες στιγμὲς αὐτὲς ποὺ ὁ καλλιτέχνης ἔχει πάρει ἀπὸ τὸ σφυγμὸ, — ὅπου καὶ μέσα του σφάζει ἀτόφιος καὶ καθάριος —, τῆς ζωῆς καὶ τῆς παράδοσης τοῦ τόπου μας.

Ὁ Ζήσης Ἀφερίμ γεννήθηκε, στίς 23 Σεπτεμβρίου τοῦ 1915, ἀπὸ γονεὺς γεωργούς.

Ἀπὸ παιδί, 10 χρονῶν, καὶ μαθητὴς ἀκόμη στὸ δη-

κωνταὶ καὶ νὰ ἐκπέρουν φῶς. Ὁ πυκνὸς πλάσμος τοῦς προσβάλλει τὴν ἀρμονικὴ γραμμὴ τοῦς σὲ ἀναλογίες ὁμοιότητος.

Καὶ ἐνῶ ἡ τεχνικὴ τοῦ Ζήσης ἀφαιρεῖ τὴς λεπτομέρειες ἔχει τὴν ικανότητα ὅχι μόνον νὰ μὴν ἀλειώνῃ τὴν φυσιογνωμίαν, ἀλλὰ νὰ δι-

Ἡ γυναίκα τοῦ προδότη θὰ παρῇ νερὸ τελευταία.

μοτικὸ σχολεῖο, ἀκολούθησε τὸν πατέρα του στὸ ὄργωμα καὶ τὴν σπορὰ τῶν χωραφῶν τους.

Ἀναθρεμμένος κοντὰ στὴ γῆ καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς, ὁ Ζήσης ἐμαθε ἀπὸ νωρὴς νὰ χαϊδεύει τὸ μὶχθο τῆς δουλειᾶς, νὰ νοιώθει τὸ χτύπο τῆς, νὰ κοιτᾷ κατὰματα τὴν εὐλογία τοῦ καρποῦ τῆς, καὶ πάνω ἀπ' ὅλα νὰ ζωγραφίζει καὶ νὰ πλάθῃ λάξε πτυχή — ἤλιοι, λουλούδια, χωράφια καὶ βουνά.

Συνεχίζοντας τὴς σπουδὲς του στὸ Γυμνάσιον καὶ στὴ Σχολὴ Γλυπτῶν καὶ Ἐργαστῆριε λεπτὸ τῆς ζωῆς του δέθηκε μὲ τὴ γλυπτικὴν τέχνην, ποὺ τόσο λάτρεψε ἀπὸ παιδί.

Ὁ Ζήσης Ἀφερίμ δούλεψε στὸ μάρμαρο, στὸ γῦθο καὶ στὸ χαλκὸ τὴς συνθέσεις του. Σμίλεψε τὴς φιγούρες μὲ τὴν τέχνην του καὶ τὴς γυάλιζεν μὲ τὴν ἀγάπην του. Ἐδῶκε καὶ δίνει καὶ τὴν τελευταίαν σιμωμὴν τοῦ ἐαυτοῦ τοῦ σπῆτι τῆς δημιουργικῆς του πορείας.

Γιὰ τὸν γλύπτη ὅμως ἡ ζεστὴ σάρκα τοῦ πηλοῦ κρατᾷ μιὰ μεγάλη γωνιά τῆς ψυχῆς του καὶ τῆς δημιουργικῆς του πορείας.

Συνεχίζοντας καὶ περισσότερο ἀναπόδοτα δεμένους ἀπὸ τὰ βρεφικὰ τοῦ χρόνου μὲ τὴν καταντὴν θωριά τῆς γῆς, μᾶς ἔδωκε μιὰ σειρά ἀπὸ τετρακότιες ἐφάμιλλες σὲ δυναμισμό καὶ τέχνην μὲ τὰ καθάρα γλυπτικά του ἔργα.

Συνεχίζοντας τὴς λαϊκῆς παράδοσης τὴν κεραμικὴν τέχνην τοῦ τόπου μας εἶναι ἀπὸ τοὺς ἐλάχιστους κεραμιστὲς ποὺ κατάρθωσε ὅχι μόνον νὰ ὀρθοποδοῖ αὐτὴ τὴν τόσο παλαιὰ τέχνην, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀντιθέσιν οἱ ἔνα ἐπὶ πλεονεκτήματα.

Δοκιμασμένος οἱ κλασσικὴ παράδοσι τῆς τέχνης, ὁ Ἀφερίμ ἐνοτερνίστηκε τὴν ἀφαίρεσιν, τὴν ἀπλοποίησιν καὶ τὴν ἀρμονικὴν οχηματοποίησιν, δίχως ἀκρίβειες. Ἡ τεχνιοτροπία του εἶναι ἡ ἐναρμονισμένη συνύπαρξις τῆς παραδοσιακῆς καὶ νέας τεχνικῆς.

Οἱ συνθέσεις του παρουσιάζουν καλοζυγισμένους ὄγκους καὶ ἐπιπέδα, μὲ μιὰ τελειώσε προσωπικὴ σφραγίδα.

Τὰ δημιουργήματά του παρὰ τὴν ἡλικίαν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ παραμυθῶνται στὸ χῶρο τοῦ φωτός, λὲς καὶ εἶναι καμωμένα νὰ δέ-

νῃ στὸ οχηματοποιημένον σύνολο ἐπιβλητικότητι.

Τὰ θέματα τῶν γλυπτῶν του εἶναι παρμένα ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ὑπαίθριον καὶ παράδοσιν. Δείγμα τῆς τελευταίας του δουλειᾶς εἶναι καὶ «Ἡ Γυναίκα τοῦ προδότη».

Εἶναι ἀνάγλυφος πίνακας, ποὺ προβάλλεται κατὰ τὰ 3/4 ἔξω ἀπὸ τὸ φόντο, μήκος 2μ. καὶ πλάτους 0,50μ., ποὺ ἀνασταίνει τὸ παλιὸ Σουλιάτικο ἔθιμο τῆς γυναικῆς τοῦ προδότη.

Τὰ Δωρικὰ κατὰλοιπα φυτεμένα στὴ σκληρὴ παράδοσι μοιγῶν τὴν γυναίκα, ποὺ ὁ ἀντρας δειλίσαιε ἢ προδῶκε, παίρνοντας τὸ μερικὸ τῆς καταφρόνειας τῆς ἀπ' τῆς συμπατριώτισσος τῆς. Κι' εἶται θὰ πάρῃ τελευταία νερὸ ἀπὸ τὴ θρόνη, ποὺ σκεμνέται τὸ κεφάλι, ντροπομένη, γιὰ δὲν τίμησε ὁ ἀφέντης τῆς τὸ ὄνομα τῆς Σουλιάτικης φαιλιάς. Ὁ καλλιτέχνης παρουσιάζει στὸν κεραμικὸν πίνακα ἕξι Σουλιάτισσες ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἀπὸ τὴ θρόνη τοῦ χωριοῦ, ποὺ ἔρχονται νὰ πάρουν νερὸ καὶ νὰ ποτίσουν τὰ ζωντανὰ τους.

Ἡ μιὰ Σουλιάτισσα φεύγει μὲ τὸ γνέμα τῆς ρόκας τῆς στὸ χέρι καὶ τὸ παγοῦρι στὸν ὄμο.

Μιὰ ἄλλη γεμίζει τὸ παγοῦρι στὴ θρόνη καὶ ἔχει ἀρμυρμένο στὰ πόδια τῆς ἕνα δεῦτερο.

Ἡ γυναίκα τοῦ προδότη, δεῦτερη ἀπὸ δεξιὰ, μὲ τὸ κεφάλι τῆς κατεβαρμένο, κοιτᾷ μὲ ἀπόννησιν τὸ χέρι τῆς Σουλιάτισσας ποὺ ἴσο εὐγλωττῇ τὴν ἀπώθη νὰ περμένη νὰ πάρῃ τελευταία νερὸ ἀπὸ τὴ θρόνη.

Ἡ σύνθεσις παρουσιάζει μεγάλη κίνησιν. Τὰ χέρια τῶν γυναικῶν σὲ διάφορες φάσεις, τὸ ἀνοιχτὸ τοῦς βῆσιμα, τὰ ζῶα ποὺ πᾶνε νὰ τὰ ποτίσουν — δειγμὰ τῆς ποιητικῆς τῆς ζωῆς — μὲ τὰ μικρὰ κουδούνια στὸ λαμπρὸ, τὰ ψηλὰ δέντρα πίσω ἀπὸ τὸ ἔδωλο φράχτη εἶναι δείγματα μιᾶς ἀσπύρης τεχνικῆς ἐκτέλεσης σὲ τέχνην καὶ συναίσθημα.

Ὁ Ζήσης Ἀφερίμ μὲ τὸ σπῆτι ποὺ ἔχει ὅσοι καταρθῶνται νὰ δῶν ὅτι οἱ ἀσθητικὸ ἀποτέλεσμα, βάθος καὶ ἀνοιγμὰ στὸν ὀρίζοντα.

Ἡ γυναίκα τοῦ προδότη εἶναι πράγματι ἀπὸ τὴς ὡραιότερες συνθέσεις τοῦ Ἀφερίμ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ «Μιὰ μικρὴ ἐπέτειος» Ἐκδόσεις Δοκίμαστια Γιάννα 74. Πεζογράφημα σελ. 14.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

OSCAR

Τὰ εἶδη μας πωλοῦνται εἰς τὰ καλλίτερα καταστήματα

Μία ἐπισκεψὶς θὰ σᾶς πείσῃ

Θηρῶς Νο 4-6 ὁδὸς Ἐρμού (πάρδος Κολοκοτρώνη)
Τηλ. 3234.343 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΤΗΛΗ

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ μεσημέρι τῆς δευτέρας — μέρας τοῦ Φλεβάρη 1943 εἶχε τελειώσει κάθε ἀγῶνας στὸ Στάλιγκραντ, μὲ τὴν παράδοση τῶν τελευταίων Γερμανῶν καὶ 24 βαθμοὶ κάτω ἀπὸ τὸ μηδὲν ἔτσουζαν τὴν τὸν αἰχμαλώτους περισσότερον ἀπὸ τὴς ἀπειλῆς τοῦ Μεσοῖα τους. Αὐτὰ στὸ Στάλιγκραντ. Ἀλλὰ τὴν ἴδια μέρα — ἡλιόλουστη — στὸ Πωγωνίον παίχτηκε ἀκόμη μιὰ παρτίδα Ἑλληνοϊταλικῆς κωμωδίας. Μανία οὐ ἔχουν μὲ τὸ θέατρο οἱ Ἰταλοί!

Τὸ διὰ τὰ πράγματα δὲν ἔβαναν καλὰ στὴν Ἰταλία τὸ γινώριζαν αὐτοὶ καλύτερα ἀπὸ μᾶς, ἀλλὰ χρειάζονταν καὶ μερικὰ θεατρικά, σὰν ἀντιπερισπασμὸς στὴ συμφορὰ τοῦ Στάλιγκραντ. Ἐτοί ἄρχισαν — θεατρικὰ πάντοτε — οἱ «Πωγωνιοὶ» Ἑσπερινοί.

Ἐνα Ἰταλικὸ ἰάγμα ἔκανε τὸ «νεοῦ», ἄφρονος πῶς τοῦ τῆς Ζαρεβίνα καὶ μῆκε στὸ Κεφαλοχώρι. Ἐπῆσε ἀντάρτες — ἀκόμα καὶ τὸ μηδάρικο γυφτάκι τὸ ζυπόλυτο — καὶ ἀντάρτες — ἡ πὺρ ἐπικίνδυνη ἡ μάννα τοῦ παπᾶ — κοντοσέκουντο, ὁμπόλια στραβοβαλμένη, παρτίδα τῶν παρτίδων. Τὸς μαζέψανε στὸ χοροστάσι.

Ἀρχισε νὰ γέρνῃ ὁ ἴλιος καὶ οἱ κρατοῦμενοι ν' ἀνησυχῶν. Τότε — ποὺ ἦταν κρυμμένος; — ξεπρόσωπος ὁ Φρίκτεν. Παράδοθηκε ἔθελοντικὰ καὶ αὐτὸς τὴ δόξα τῶν Ἰταλῶν αὐξάνοντας τὸν ἀριθμὸ τῶν συλληφθέντων. Νὰ ἐξηγησάτε. Ὁ Φρίκτεν δὲν ἦταν Βησσονιώτης. Ἦταν εὐγενικὸ τέκνο τοῦ Βασιλικῆ. Αὐτὸ δὲν ἔχει παρὰ τυπικὴ ἱστορικὴ ἀξία. Ἀφοῦ ἦταν Πωγωνιόσιος, ἦταν ἀδερφός.

Μὰς μάζεψε, λοιπόν, ὁ Φρίκτεν — μεθυμένος — καὶ ἀρχισε τὴς «Ἱστορίες ἐξ Αἰγυπτῶν». Οἱ Ἰταλοὶ μὲ ἐπ' ὅλου λόγην (θέατρο) καὶ ὁ Θωμᾶς — Θεὸς συγχωρεσοί τον — τὸ δικὸ τοῦ τὸ χαδὰ, τὸν παλιὸ καὶ λιαν ἐπικίνδυνον. «Βίβα Ντούτσε! Βίβα π...» (Σκόδες Θωμᾶ, τὴν τὰ κατὰλαβάνουν οἱ Ἰταλοὶ τὰ Ἑλληνικά, δὲν εἶναι ὁ πρῶτος ὁ καιρός). Καὶ ἡ μάννα τοῦ παπᾶ: «Σὰς λέω νὰ μ' ἀφήσετε νὰ πάω στὸ σπίτι μου, θέλω νὰ κατουρήσω ἄλλωθις θὰ κάτω ἐδῶ νὰ κατουρήσω, θὰ κάτω...».

—Κάτσο, κάτσο, πόρκα μαντίρα, κάτσο! (Ὁ Μπριγκαντιέρης ζύγιαζε τὸν ὑποκόπανο στὸ κεφάλι).

ΧΑΡΙΣΤΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ
ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ
ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελ.)
τὴν Κρατικὴ φροντίδα καὶ ἡ διάθεσις τῆς παραγωγῆς, γιὰ νὰ μὴν συμπεῖ αὐτὸ ποὺ εἶναι π.χ. ὅταν σὲ ὠρισμένα χωριά τῆς Κόνιτσας χορηγήθηκαν μῆλιες μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς διαθεσεως τῶν μῆλων, πράγμα τὸ ὁποῖο εἰς ἐφαρμοστικὴν τὰ πρῶτα δυὸ - τρία χρόνια γιὰ ν' ἀκολουθῇ ἡ ἐγκατάλειψις καὶ ἡ κατὰ συνέπειαν ἀδιαφορία τοῦ καλλιέργητοῦ μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χαθοῦν κόπος καὶ χρήμα καὶ ὁ κάμπος νὰ γίνῃ ὁσὸς μὲ μῆλιες δίχως καμμία παραγωγή. Αὐτὰ σὲ γενικὲς γραμμές, ἀπὸ ἐμᾶς, ὅσον ἀφορᾷ στὸ ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικά, ὅπως τ' ἀναφέραμε, κινήτρα.

Ἀς ἐξετάσωμε τώρα, γιὰ λίγο, καὶ τὸ ἄλλο κίνητρο. Αὐτὸ ποὺ ὀνομάσαμε, αὐστηριῶν συντάξεων. Καὶ δὲν ἐνοοῦμε τὴν κάθε τόσο αὐστηρίαν, ὅπως προσφάτως μεχρὶ 50%, ἀλλὰ τὴν αὐστηρίαν στὸ βασικὸ ποσὸ κάθε συντάξεως. Γιατὶ ἂν ἔσεν συνταξιούχος ἀγρότης παίρνει 800 δραχμὰς τὸ τρίμηνο, τί νὰ τοῦ κρῶνουν οἱ 1200 δραχμὰς; Θὰ εἶχαμε βέβαια αἰσθητὴ διαφορὰ καὶ ἐὰ χειρακροτούσαμε καὶ τὴν παραμικρότερην αὐστηρίαν, ὅταν ἔπαιρνε, ὡς ποῦμε, 3000 δρχ. τὸ τρίμηνο. Τέλος πάντων, μιὰ τέτοια συντάξις γιὰ τὸν συνταξιούχον ἀγρότη τῶν χωριῶν μας εἶναι ἕνα κάποιο ποσόν, ἀφοῦ λάβαμε κατὰ νουν ὅτι θὰ τοῦ παρέχεται δωρεάν ἡ ἱατροσυνηλευτικὴ περίθαλψις,

ἡ τῆς ὑθρίστρας, ἡ γυναίκα ποὺ νὰ καταλάβῃ τὴν αἰτία!). Ὁ Φρίκτεν ἀτάραχος στὴς ἱστορίες του καὶ ἀκόμα μεθυμένος.

—Γκράππα, γκράππα! Θὰ σὲ τοξεύω χρυσὴ μου ἐλαφίνα (Ἐλαφίνα ἦταν ἡ γύφτισα ἡ ἔδδο-μῆντα χρονῶν, ποὺ καθόνταν μὲ τὰ χέρια στὸ ζωνάρι, μάρμαρο ἀπὸ τὸ κρῖο, ἀντάρτια καὶ αὕτη. Ἦθελε νὰ πᾶν νὰ μαγειρέψῃ — ποῦ φαί; — στὰ παιδιὰ τῆς. Εἶχε πολλὰ παιδιὰ καὶ ἐγγόνια. Ἐλεγε: «Φωμὶ μπορεῖ νὰ μὴ χορτάσῃαν, ἀλλὰ ἀπ' αὐτὸ, μᾶς ἔθηκε ἀπὸ τὰ μᾶτια»).

—Τί λέει αὐτὸς ὁ μεθυμένος; (Ρώτησε ὁ Μπριγκαντιέρης γιὰ τὸ Φρίκτεν). Καὶ ἐνῶ πλησίαζε καὶ ὁ διοικητὴς τῆς μονάδας μὲ τὸ ἐπιτελεῖο του, ὁ Φρίκτεν ἀρχισε μὲ ἐμφαση, μισοελληνικά, μισοϊταλικά:

—Τώρα ποὺ ἀρχίζει ἡ σταδιοδρομία σας, ὁ νέος μου (τῶν Γερμανῶν τελειώνει), πάρτε μερικὲς χρήσιμες καὶ κατὰ πάντα ἀξιοπρόσθετες συμβουλές. Δοκίμω, ἀρχίζω: Ὁ εὐτυχέστερος εἶναι ὁ ὕγιος, ὁ πλουσιώτερος αὐτὸς ποὺ δὲ χρωστάει, πολλοὺς ἐχθρούς ἔχει αὐτὸς ποὺ ἔχει πολλοὺς συγγενεῖς, τὰ μεγαλύτερα φέματα λέγονται πρὸ τοῦ γάμου καὶ μετὰ τὸ κυνῆγι, τὸ ἀκριβώτερον πράγμα στὸν κόσμο εἶναι τὸ ἔλλημα, ἡ ἀκριβώτερη γυναίκα τοῦ κόσμου εἶναι ἡ οὐζυγος, τὸ νοσημιότερο...

—Τί λές, ἐοῦ, μεθύστακα! (τὸν διέκοψε ὁ φαλακρὸς Ἰταλὸς Ταγματάρχης).

—Ἐκτιμῶ πολὺ τὴς τρίκες ποὺ ἐγκατέλειψαν ἕνα τέτοιο κεφάλι (εἶπε ὁ Φρίκτεν καὶ ἔκλεψε τὴ θεατρικὴν παράστασιν ἀπὸ τοῦς Ἰταλοὺς ποὺ ἀναγνώρισαν τὴν ἡττὰ ποὺ καὶ ἀφῆσαν λεύτερους τοὺς δῆμους, μάζεψαν τὰ σκηνικά τους καὶ τράβηξαν κατὰ τὸ Βασιλικὸ νὰ πᾶσουν ἀντάρτες, τὸ γέρο Σιώμο καὶ τὸ Θανατοῦλα πρῶτους καὶ βλέπομε).

Ἐτοί, περίπου, ἔγιναν τὰ πράγματα, στὴ Βησσάνη, πρὶν ἀπὸ 32 χρόνια. Καὶ ἀκόμη, διὰ οἱ Ἰταλοὶ ἔφευγαν, ὁ Φρίκτεν — κατὰ πληξὴ τοῦς ἔκανε — τοὺς ἐσφώριζε — ἀπαιτοῦ — τὴν εἰσαγωγή ἀπὸ τὴ Μήδεια (τοῦ Κερουμπίνι). Ἐχοχλίσαν μὲ ἐνθουσιασμὸν τὸ γεγονὸς:

— Ἀριθενιέροι, σινιὸρ Φρίκτεν!

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΕΛΙΟΣ

Πωγωνήσια

Μηνιαία τοπικιστικὴ Ἐκδοσις
Ἀκριτικῆς Ἠπείρου
Δ' ὡσεὶ συμ. τῆς Νόμῃ
Ἰδιοκτητὴς - Ἐκδότης
ΔΗΜ. ΒΑΣΑΓΓΙΑΝΝΗΣ
Σόλωνος 130, Ἀθήναι 145
Τηλ. 618.708

Δ' ὡσεὶ Συντάξας
ΜΑΝΗΣ ΗΛ. ΜΙΧΑΗΛ
Β. Γεωργίου Β' 43
Ἀθήναι Τ.Τ. 516
Τηλ.: 7660.057

Προϊστάμενος Τ

Σιούμαλα

*. Έκ Βρυτιού άφίχθη ο κ. Βασ. Πεκλάρης, εκ Βασιλικού, ανώτερο στέλεχος της Διεθνούς Έταιρείας GENERAL ELECTRIC.

*. Αφίχθη μέσω Αθηνών εις Γεροπλάτανο από Σουηδία ο κ. Αλ. Οικονόμου, γιος του Παπα - Θανάση.

*. Και μιά και ο λόγος για Γεροπλάτανο, έφθασε η χάρη του και μέχρι εδώ. Πρόκειται για παλληκάρη απ' το χωριό αυτό... 85 χρόνων που ψάχνει να βρή γυναίκα να παντρευτεί υπό τις προϋποθέσεις να είναι κάτω των είκοσι και να έχει προίκα τουλάχιστον πέντε τόννους σιτάρι.

*. Κομψό και καλαίσθητο έκυκλοφόρησε το ημερολόγιο του '75 της Αδελφότητας Α. Ραβενίου «Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ». Σε έκτύπωσι "Οφσετ", το θέμα του είναι το χωριό και η ζωή του σε τέσσερις παρουσιάσεις. Το έμπειρο φίλο-κοινοτικό ο Π. Βακάλης και η Αδελφότητα τον ανέκδοτο ευεργέτη.

*. Περίπου 60 πρόβατα του Μήτσιο - Τούνο απ' το Γεροπλάτανο άπαιρξαν έφροτος, πάνω στο... μήνα τους. Ο λόγος κατά ιατρική γνωμάτευση είναι το χοιρίδι που είχε κάποια μύλησι.

Σηκώθηκαν ήδη οι τομεντοκόλυνες στη πλατεία του Αγίου Ευσταθίου του Κοινοτικού Γραφείου της Κοινότητας Μολυβδοσκεπάστου. Η μελέτη προβλέπει ένα σύγχρονο Κοινοτικό Γραφείο. Σ' αυτό θα στεγάζεται και το Α' γυμνάσιο. Καλόν θα ήτο να προσβλέπετο και η κατασκευή ενός όρφου άκοιμης άπ' την άποδοσι της Παγάνας, παρ' ότι η Φασμάκη (ή ζαγάρα του) έπαιρμνε να φυλάει καρτέρι. Αποφύγετε γι' αυτό. Έφαγε όλα τα λεμόνια.

*. Το θαυμασμό του εξέφρασε ο παλαίμαχος κυνηγός κ. Βασ. Τσαβάρας. Έκεινη την ήμερα α' αυτός κτύπησε ένα λαγό. Έχει καλό ζαγάρι.

Μετά από τετραετή περίπου παραμονή στη Δ. Γερμανία, ο Βασ. Γούκας εκ Παρακαλάμου, επέστρεψε στο χωριό και άνοιξε και πάλι το καφενείο που είχε παλαιότερα Καλές δουλειές.

ζουν οι κάτοχοι των σκυλιών και προπαντός οι κυνηγοί.

*. Ο Ξενώνας - καταφύγιο του Πωγωνίου ήταν κλειστός. Κάτι τέτοιες μέρες και ώρες χρειάζονταν. Τουλάχιστον να φιαχτεί ένα ιζάκι και να μείνει άνοιχτός για να καταφεύγουν οι κυνηγοί.

*. Ο δρόμος Γκρίκα-Πωγωνίου έπεσε κενός πληρως και έξηπρεται όποιοδήποτε Ι.Χ. αυτοκίνητο.

*. Στη Βουζιά έκοβε ξύλα η Χρυσάφη και της κλέψανε τη φοράδα για να φέρουν το γουρούνι στο χωριό. Τους κατάλαβε όμως και έβαλε τις φωνές. Έδωσε τη φοράδα μόνον όταν της ύπεσχέθηκαν μοιράδι. Το πήρε, τα ξύλα όμως είναι ακόμη στη Βουζιά.

*. Η κ. Αδάνα, άναβε τα καντήλια στον Πωγωνίκο όταν σκοτώθηκε το γουρούνι. Ηρθε πρώτη στο χωριό και πήρε τα οχαρίκια. Έτσι όταν έφθασαν στο χωριό οά ψίκα όλοι είχαν βγεί στον Αϊ - Στάθη όπου ο Τάκης - Τζιάζιος... έφρανε τους κυνηγούς με... ρύζι.

Μόνο παππας έλλειπε να εύλογη τη όπλα για το πρώτο έφτειν τους μάτωμα.

*. Παρατυπίες στα καρτέρια σημειώθηκαν. Μίλησαν με την εμφάνιση του γουρουνιού. Έτσι δέχτηκαν... κόκκινη κάρτα ο Τόλης - Τζιάζιος (δέκα μύρες το θράδον στο καφενείο) και κίτρινη η μάλλο πορτοκαλί με... πορτοκαλόφλουδα ο Δάσκαλος (πέντε μύρες αιώτος).

*. Ο Άρχηγός της Παγάνας κ. Παύλος Λώλης μετά το τέλος του κυνηγιού έδήλωσε ότι μείνει άπόλυτα ικανοποιημένος άπ' την άποδοσι της Παγάνας, παρ' ότι η Φασμάκη (ή ζαγάρα του) έπαιρμνε να φυλάει καρτέρι. Αποφύγετε γι' αυτό. Έφαγε όλα τα λεμόνια.

*. Το θαυμασμό του εξέφρασε ο παλαίμαχος κυνηγός κ. Βασ. Τσαβάρας. Έκεινη την ήμερα α' αυτός κτύπησε ένα λαγό. Έχει καλό ζαγάρι.

Μετά από τετραετή περίπου παραμονή στη Δ. Γερμανία, ο Βασ. Γούκας εκ Παρακαλάμου, επέστρεψε στο χωριό και άνοιξε και πάλι το καφενείο που είχε παλαιότερα Καλές δουλειές.

Πωγωνήσιες χαρές

Στην Έλένη του Γούλη του Χοροτίδη και στον κ. Δημήτριο Σπανό εύχόμαστε από καρδιάς ευ-

τυχισμένη ζωή και να είναι αγαπημένοι όλα τους τα χρόνια όπως είναι σήμερα που τους βλέπεις σάν... πιστούνια να οικοκυρενάζουν στόμα - με στόμα. Στον Γούλη στη γυναίκα του και τα συ-

μπεθηρικά, γρήγορα να πιάσουν έγγονοι και σ' άλλα να χαρούμε. Ο γάμος έγινε στον Έγρο Νάο

της Παναγίτσας (Ρόδον το Αμάρναντο) στην Πειραική Πειραιώς και μαζί με τους συγγενείς και φίλους ήταν και πολλοί Βησσαυίτες κι' έφριξαν ρύζι κι' εύχες στο καινούργιο ζευγάρι.

Στις 12 του μηνός στον Έγρο Νάο Άγ. Δημητρίου Θεο)νίκης θα στεφανωθεί ο Κώστας του Δέξαστου Άχιλλέα Δέρβου με την Δέμητρα Πανίδη. Τους εύχόμαστε όλωψυχα μια ζωή εύτυχημένη και άς μας σκαρλώσουν που θρήκαμε άκατάλληλη ώρα να δακρύσωμε και να τους θυμώσωμε τον πατέρα τους που έφυγε για πάντα και δεν μπορεί να καμαρώσει τα θλαστήρια του.

*. Έν Ίωαννίνους και εις τον έγρον Νάον Αρχιμανδρείου έτελέσθησαν οι γάμοι του κ. Δημητρίου Λάβαρη, Δασικού υπαλλήλου έξ Ήλιοκαστρου Πωγωνίου μετά τις διόες Αφροδίτης Δημητρίου έξ Ήλιοράχης Κονίτης.

Στην Έκκλησία του Άγ. Θεο)ράντος Ζωγράφου τη Κυριακή 15 Δεκεμβρίου 1974 και ώρα 8.30μ.μ. παντρεύτηκε ο Κώστας Βέης των πολύ αγαπητών μας Γιάννη και Άγαθής Βέη.

Θερμές εύχες στον Κώστα και τη γυναίκα του Ειρήνη (το γένος Μπακογιώργου) για μια εύτυχημένη ζωή.

—Την 24ην Νοεμβρίου 1974 εις τον Έγρον Νάο Άγ. Αθανασίου Πολυδρόσου τελεσθήσαν οι γάμοι του κ. Γιάννη Χαίτου εκ Βησσαυίτης μετά της διόος Στέλλας Ρουμπέκα. Να ζήσουν εύτυχημένα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η οικογένεια Αικατερίνης και Γεωργίου Δημοπούλου, δικηγόρου Θεο)νίκης εκ Μολυβδοσκεπάστου Κονίτης, απέκτησεν κοριτσάκι. Να τους ζήση.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Άμοιβαία ύπόσχεσι γάμου άνέγγλασαν ο κ. Πασσάς Σπυρίδων του Ίωάν. μετά της διόος Άγαθής Γαλάνη του Όδυσσέα εκ Κερασόβου Κονίτης. Τους εύχόμεθα ταχεία την στέψη.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ...

ΒΑΣΙΛΙΚΟ

Η μητέρα Σύνω

Πρέπει να είχε περάσει τα 90 και τα παιδιά που άφαιλόσεε θα είναι πάνω από 1.000.

*. Όταν είχε δύσκολες γέννες φώναζε το γιατρό το Φίλιο ή το γιατρό το Μπέζιο. Στις εύκολες, δεν φώναζε κανένα.

*. Ήταν γλυκομίλητη, με άπείρανη αγαθότητα και αγάπη για όλους που σπάνια συναντάει κανείς. Ο άφέντης της ο κυρ Άρσιτείδης ο Δημητριάδης (δικολάβος και γραμματικός της Κοινότητας έπ' προεδρίας Γιώρη Κιούρη) και η καλωσύνατη μητέρα Σύνω... ήταν ένα παληοτικό ζευγάρι καλωσύνης.

Είμαστε θέθαιοι ότι το κώμα γ' Άη Νικόλα που τους σκεπάζει είναι ελαφρό και χωρίς να το ζητήσωμε έμεινε. Άσε που τέτοιους ανθρώπους και με μολύδι να τους σκεπάζει, η καλωσύνη τους θα το μεταβάλλει σε πάπλωμα από πομπούλα.

Αιώνία σου η μνήμη μητέρα Σύνω και ένα μονάχα σε παρακαλούμε, αν άνταξήσαι με τους δικούς μας που τόσο σ' αγαπούσαν κι' αυτοί... ΣΥΡΕ ΤΟΥΣ ΤΟ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟ.

ΖΩΗΣ

ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΤΑΪΡΗΣ

Ο συμπαθέστατος Δεπνοσοφιστής ΤΑΪΡΗΣ δεν άντεξε και τα λέει (με μέτρο) στο νέο Δ)τικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Βησσαυιτών:

Πάλε άπ' τον σουφά αυτόν Θ' όμορφοκαναρχήσω και για τον Άγιο μας σκοπό σιτκάκια θα σκορπίσω

Σιτκάκια όπου διαλαλούν ένότητα κι' όμόνοια κι' άλύπητα κρούν όπου βρούν τη γκρίνια, τη δικήνοια Σιτκάκια που για πρόδο το ζήλο αναγιάζουν και τ' Αδελφάτο μας το Νεϊδ με λούλουδα στολίζουν που με καλά τον τόπο μας πολλά θα τον προκρίσει με δρόμους που θα χαιρέται κανείς να περβάτησει και φώτα που θα κάνουν τη νύχτα μεσημέρι και θα διαβάζουν ξάστερα χωρίς νυαλιά οι γέροι. Μα και νερά πάρα πολλά ποτάμια θα να φέρη κι' οι θρύοες θα να τρέχουνε χειμώνα καλοκαίρι και κάθε μας ξερόκηπος και χέρο μας χωράφι θα να συκνοποτίζεται και θα γεννά χρυσάφι. Τότε χαρά στην τύχη μας χαρά στο ριζικό μας Κήπος θα γίνη της Έδεμ το λατρευτό χωριό μας. Προσέξτε όμως νειάτα μου μην κακοκελαϊδήσω και πω:

«Δεν έκοβα το χέρι μου τί θρήκα να ψηφίσω!» Γιατί μου κακοφαίνεται να βγύτη μαμάλιγκες έτσι π' άργαρενιεύετε. Προσέξτε τις μπουρλίγκες!!!

Από τα Γράμματα που λάβαμε

Αγαπητέ μου κ. Βασαγιάννη,

Με πολλή χαρά έλαβα το καινούργιο δημοσιογραφικό όργανο της άκριτικής μας επάλλεως, του Πωγωνίου, που θεωρώ δεύτερη μου Πατρίδα. Καλοτυπωμένη, καλάίσθητη και «ζουμερή» έφημερίδα τα «Πωγωνήσια». Εύχομαι κάθε προκοπή και μακροζωία και γοργότερα τα πρώτα θημάτας. Ο άριθμός 2 μου άνοιξε την όρεξη και για τον άριθμό 1. Δεν θα πάη χαμένος. Άρχειακή τρέλα παλιά!

Και άναπολώ αγαπητέ μου τη «Φωνή του Πωγωνίου» του βετεράνου Σακελλάριου 1930, 31, 32; Πόσες έπαρχίες της Ήπειρου τότε είχανε την έφημερίδα τους; Ήταν δέβα ο «Αώος Κονίτης» Δόδα και Λαμπρίδη, ο τόσο δυσανάγνωστος έξ αίτίας των άρχαίων τυπογραφείων, μια πληγή που μασιτίζει ακόμα τις Γιαννιώτικες έφημερίδες ως τα σήμερα. Να η άντίθεση! Χαίρεσαι και εύφραίνεται το μάτι σου με τα «Πωγωνήσια».

Και άναπολώ ακόμα την πρώτη μου δημοσιογραφική εμφάνιση — μαθητή του Γυμνασίου — άπό τη «Φωνή του Πωγωνίου» και τον κίνδυνο να βρεθώ άντιμέτωπος με τον περ Τύπου Νόμον, και την χειραγώγησι του Χριστοβασιλή και την καθυποτακτική διαβεβαίωσι του Γ. Μουλαϊμίδη. Άλλά περ' αυτών άλλη φορά σ' ένα χρονογράφημα γλυκερών νεανικών άναμνήσεων άπό το Πωγωνίμας.

Σας σφίγγω το χέρι σας και του Διευθυντού της Συντάξεως ΑΛ. ΜΑΜΜΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος Ήπειρωτικής Έταιρείας

Έν ΝΙΕΝΒΟΥΡΓ 4-1-1975

Αγαπητέ Μιχάλη,

Έλαβον και τα δύο φύλλα της έφημερίδος «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ» και δοκίμασα πραγματική χαρά και συγκίνησι διαβάσοντας τόσα τομκά νέα για την ιδιαίτερα μας πατρίδα και τον αγαπημένο τόπο μας. Για μας τους ξενητεμένους η έφημερίδα σας άποτελεί σύνδεσμο με τη γεννέτιρά μας, μας φέρνει και μιάς κρατή κονιά της οερός και ψυχικής, άνεξάρτητης του που θρισκόμαστε. Εμπιρέψατέ μου να σας συγχαρώ και σνάνμα να σας εύχηθώ για το νέο έτος 1975 πλήρη εύδοσι των κοπών σας.

Γράψτε με σάς παρακαλώ άμέσως συνδρομητή και εκ μέρους μου και δι' έν έτος ΔΔΡΕΑΝ και την Αδελφότητα Μολυβδοσκεπάστου εις το έν Αθήνας Γραφείο της, Σημανδής 18α, Κ. Πατήσια. Πάντοτε στη διάθεσί σας.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΙΤΣΑΝΗΣ Ανταποκριτής Έφημερίδος «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

Παρακάλαμος 29-12-73

Π ρ ο ς τον κ. Δημήτριον Βασαγιάννην δόος Δελφίνος 130 Τ. 145

Εις Αθήνας

Με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνησι έλαβα σήμερον το υπ' άριθ. 2 φύλλον «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ» που έκδίδετε στην Αθήνα. Ένα άκτιμικό και άτινο — άλλά όλοάδαντο εύχαριστώ — έκφράζω για την τιμήν που μου κάνατε να μου το στείλετε και σάς παρακαλώ πολύ να μου στείλετε και άπό το 1ον και άπό το 2ον άπό 2-3 φύλλα μαζί, όλλά με διεύθυνον Κων. Σπυρίδων Tax. Παρακαλώ και όκ' Tax. Δολιανών γιατί έχωμε ταχυδρομείο δικό μας καθημερινό. Θέλω να τα δώσω και εις άλλους που έχουν την ίδια νοσταλγία να υπάρχουν τέτοιες εύδοσις.

Είμαι άπό εκείνους που γνωρίζουν την δύναμιν του τόπου και την άπείρανη όφέλεια που έχουν εις όλους τους τομείς της κοινωνικής (ωής και προόδου και που τόσο συνβάλλουν άποτελεσματικά να μείνουν άρρηκτοι οι όσομοι μεταξύ ταξιδευμένων εις την διασποράν και ξενητεμένων τέκνων και γεννητέων πατρίδων. Είμαι και άπό εκείνους όμως που δεν παρηγορούνται με άνταπάτες. Έκει που έφθασε το έξωνιτικό κακό της έρημώσεως της ύπέρ πάν-

τα άλλων τόπων εις την Ήπειρον πολιτισμένης, προοδευτικής και Έλληνοχριστιανοπροεπώς γαλουχημένης Έπαρχίας Πωγωνίου δεν θα έπανορθωθεί εις την προτέραν της αίγλην, όλλά τουλάχιστον να μείνουν όρθια τα έναπομείναντα στοχεία έμφυχα και άψυχα να μην έπέλθη όλική εξαφάνισις.

Πολύ θα ήθελα να μου γνωρίσητε την γεννέτιράν σας εις άφωτο γοητευμένην την Βήρσσην, την Ακρόπολιν της έπαρχίας, το Μεγάλο Κεφαλοχώρι και ήρόδονήκα ύπερηφάνεια γιατί η γιαγιά μου κατήγετο άπό την Βήρσσην άπό την οικογένεια Λαζαίων.

Τελειώνοντας με αυτά πρὸς το παρόν σάς ύπόσχομαι ότι πολύ θα έργασθώ ώστε εις τα «Πωγωνήσια» να έγγραφούν συνδρομηταί και άπ' άδω για να άποκτήσουν δύναμιν ήθικην και ύλικήν και να στείλω πρὸς δημοσίευσιν άξιόπρεστα κείμενα καθ' όσον είναι έντική άνάγκη να προσεχθώ με άναδυτικά έργα ή Ακριτική περιική όλη του Βορείου τμήματος του Νομού Ίωαννίνων με θετικότητα και όκ' με καλόχη λόγια.

Και με την βεβαιότητα ότι θα έχω σχετική άπάντησιν σας.

Δ ι α τ ε λ ω

Με θερμούς πατριωτικούς χαιρετισμούς και συγχαρητήρια δια την άνάληψιν τέτοιας πρωτοβουλίας να καλύψετε το ζημιογόνον κενόν που ύπήρχε Πωγωνί χωρίς τόπο.

ΚΩΝ)ΝΟΣ ΑΛ. ΣΤΑΡΙΔΑΣ

Όραιοκάστρον 1.1.75

Αγαπητέ κ. Βασαγιάννη,

Σας εύχαριστώ άίπειρος δια την άποστολήν της Πωγωνήσιας (2ον φύλλον) και με συνεκίνησες θαύματα δεδομένου ότι στο χωριό μου, έδώ ο πατέρας σου πέρασε τα καλύτερα χρόνια της ζωής του ως δάσκαλος.

Επιτρέψέ μου να σέ συγχαρώ για την εύγενή πρωτοβουλία σου και σου εύχομαι πλήρη εύδοκίμον σταδιοδρομία.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς ΣΩΚ. ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η Ε.Η.Β. ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

ΕΝΩΣΙΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ο ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933

Γραφεία: Άγίας Σοφίας 87 —

ΒΥΡΩΝ — Τηλέφ. : 760.057

Άριθ. Πρωτ. 2)1975

Έν Βύρωνι τη 5 - 1 - 1975

Πρὸς τὸν Α'ξίότιμον

κ. Άναστ. Μαυρομαρβάν

Πειραιά

Κόριε Διευθυντά,

Τὸ Δ.Σ. της Ένώσεως Ήπειρωτῶν Βύρωνος, κατὰ τὴν συγεδρίαν του της 3ης Ιανουαρίου 1975 ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως νὰ ἀνευθύνῃ πρὸς ὕμιας τὰς ἀπείρους του εύχαριστίας διὰ τὴν γενναίωδωρον οἰκονομικήν σας ἐνίσχυσιν, πρὸς ἔκδοσιν της πολυτελοῦς «Α'τζέντας» της Ένώσεώς μας.

Η εύγενής σας προσφορά καλοδίδωνει τὴν προσπάθειάν μας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν εὐγενῶν σκοποῦν της ΕΝΩΣΕΩΣ διὰ τὴν σφύρησάν τὴν ἀγάπης, της ένότητος καὶ της διατηρήσεως τῶν πατριωταρότων ἡδὼν καὶ ἔθιμων της γεννητέρας μας.

Τὸ Δ.Σ. ἐπὶ τῇ ἀνταλλῇ του Νέου Έτους, σάς εύχεταί ἐτι πολλά καὶ ἐκπληρώσιν πάσης ἐπιθυμίας. Παρακαλεῖ δὲ τὸν Ὑμῖνον νὰ σάς χαρίξῃ ὑγείαν καὶ δυνατότητα διὰ νὰ συνεχίσετε τὴν προσφορὰν σας εἰς ἔργα εὐποίας καὶ ἀλtruισμοῦ.

Μετὰ τῆς

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος ΑΠ. ΜΗΛΙΝΗΣ

Λυκατεάρχης

Ο Γεν. Γραμματεὺς ΓΡΗΓ. ΠΑΠΑΤΑΣ

Αμμ. Σύμβουλος Δ. Βύρωνος

ΕΥΧΕΣ

Μέσω της Έφημερίδος «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ» στέλνω στους φίλους και στις φίλες που δεν μπόρεσα να βρεθώ στους γάμους και να τους σφίξω από κοντά το χέρι, λόγω άποστάσεως, τις καλύτερες εύχές. ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΣΑΓΙΑΝΝΗΣ ΣΥΜΒΟΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΟΥΛΙΩΤΗ

Αντί μνημοσύνου του πολυαγαπημένου μας συζύγου και πατέρα ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΟΥΛΙΩΤΗ στέλλομα δακαμάς πεντακοσίας (500) σέ μια φτωχή οικογένεια της Βησσαυίας.

Ένας Καζίτης

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Η Ήπειρωτική Έταιρία εις μνήμην των άποθιόντων συμβόλων και έταίρων αυτής:

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΗΣΣΑΝΙΩΤΕΣ

Λίγοι Βησσαυίτες, όλλά με πολλά αισθήματα, πράγμα που τδδειχναν τα ύγρά τους μάτια, μαζεύτηκαν στην Ριζάριοι στις 15 Δεκεμβρίου και διεκήρυξαν για τους νεκρούς συγχωριανούς ευεργέτες και δωρητές.

Με κεντρική μορφή τόν Μεγάλο Νικόλαο Βράγκαλη μνημονεύτηκαν όλα τα όνόματα.

Είχε προηγηθί με άπλάδα και έπιστοιμότητα μνημοσύνης της Ήπειρωτικής Έταιρείας όπου είχε κληθί και χοροστάτησε ο εκ Πωγωνίου (Ρομιάτες) Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φωκίδος κ.κ. Χρυόόστομος.

Ο Σεβασμιώτατος Ρομπατινός (με όλο μας το σέβας άς μας έπαιτρέμει να τόν άποκαλούμε Ρομπατινὸ γιατί έτσι τόν θεωρούμε δικό μας και πὸ πολύ κοντά μας. Έξ άλλω και ο ίδιος, με περιφάνεια σὰ δύο συγκινητικά λόγια που εἶπε, τὸ τόνισε:

«Κι' εγὼ ἀπὸ κείνα τ' άγια κώματα είμαι». Όταν άκούσε ότι θα έπακολουθήσει έπιμνημόσυνο δέηση για τὸν Βησσαυιώτη ευεργέτη προσεφέρθη και χοροστάτησε μαζί με τὸν Αρχιμανδρίτη Χρυόόστομο, προϊστάμενο του τομέως Νεότητος της Αποστολικής Διοκονίας της Έκκλησίας της Έλλάδος.

Κι' έτσι τὸ Βησσαυιώτικο μνη-

Έγκαίνια εις Δελβινάκι

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΝΕΚΑΙΝΙΑΣΕ
ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΝ

Παρουσία των τοπικών Αρχών

Ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Κων. Κιουρκιολής, ένεκαινίασε την 21/12/74 το υπό του 'Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων ανεγερθέν Γυμνάσιον Δελβινακίου. Είς την τελετήν των εγκαίνιων παρέστησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιακής και Κονίτης κ. Σεβασμιανός, ο Στρατηγός Διοικητής της Μεραρχίας, αι Έκπαιδευτικάί του Νομού Αρχαί και πλήθος

λαού εκ της κωμοπόλεως και των όμορων Κοινοτήτων. Είς σχετικήν όμλίαν του ό κ. Νομάρχης ανεφέρθη κυρίως εις τό Έκπαιδευτικόν και την εφαρμοζομένην υπό της Κυβερνήσεως διακομματικήν πολιτικήν διά την όριστικήν επίλυσίν του, συμφώνως πρός τας παραδόσεις του Έθνους και τας απαιτήσεις της εποχής μας.

«Διότι» είπεν ό κ. Νομάρχης, «μόνον με την Παιδείαν πραγματούσαν ή Δημοκρατία θα φέρη τούς καρπούς της Έλευθερίας». Τόν πανηγυρικόν του γεγονότος εξεφώνησε ό Πρόεδρος της οικείας Σχολικής Εφορείας κ. Λάμπρου.

ΙΔΡΥΕΤΑΙ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΝΕΩΝ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Τήν Τετάρτη 15 τρ. μηνός και ώραν 5 το απόγευμα στη Πνευματική Στέγη των Ηπειρωτών θα συγκεντρωθούν για πρώτη φορά οι νέοι της επαρχίας μας με σκοπό τη συζήτηση και τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την ίδρυση του συλλόγου. Έπιβάλλεται ή παρουσία όλων των νέων του τόπου μας, λόγω του τεραστίου ενδιαφέροντος που υφίσταται τόσο εκ μέρους των νέων όσον και διαφόρων δημοσίων τοπικών μας παραγόντων.

Δώρα
στούς Άκρίτες
Κακαβιάς

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον Πολιτικών Συνταξιούχων Νομού Ιωαννίνων, την 27ην Δεκεμβρίου 1974 μετέβη εις τό Άκρικόν Φυλάκιον Κακαβιάς και διένειμε διάφορα δώρα επί τας εορταίς των Χριστουγέννων, εις τούς άνδρας του φυλακίου.

Η ΣΕΛΕΤΕ

Έξ άλλου οι φοιτητές της ΣΕ ΑΕΤΕ κατά τας παραμονάς των Χριστουγέννων, έπεσκέφθησαν επί τριήμερον τό Κακόλακκο, Μερόπη, Άνω Μερόπη, Παλαιόπυργο, Κακαβιά και άλλα χωριά της περιοχής, έμοίρασαν δώρα εις τούς άκρίτας, συζήτησαν μαζί τους και είδαν τά διάφορα αξιοθέατα.

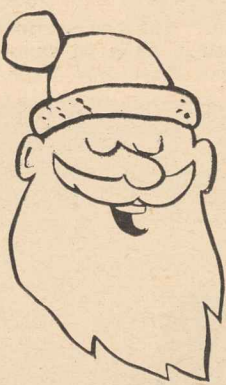
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Η Άδελφότης Βησσαυνιώτων σάς προσκαλεί στη γιορτή της «ΦΙΛΙΑΣ» και τό κόμη-μν της «ΠΙΤΤΑΣ» που θα γίνουν στο ξενοδοχείον «Ξενοφών» Άχαρνών 340 — Τηλ. 2020.311 στις 11 'Ιανουαρίου 1975 ήμέρα Σάββατο και από ώρα 8.30 μ.μ. Γλέντι Βησσαυνιώτικο - Χορός μέχρι τό πρωτό

Πλήρες γεύμα, παγωτό ή φρούτο
(TABLE D' HOTE)

ΔΡΑΧΜΑΙ 150

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Τό Διοικητικόν Συμβούλιον

Χρόνους
Πολλούς

"ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ,"

80 ΚΙΛΩΝ

Οί Διπαλιτσιώτες σκότωσαν
ένα άγριογούρουνο
στούς Λαιμούς

Μολυβδοσκέπαστον, (Τού ανταποκριτού μας).— Φίλοι Δ)νται των «Πωγωνήσιων» «Χρόνια πολλά και καλή χρονιά». Σας στέλλουμε πεσκέσι τό μοιράδι σας και σάς παρακαλούμε

τζιος, ό Λια - Μάνης, ό Νώντας ό Ριστάνης και κάτω - κάτω ό Τάκη - Παππάς. Η παγάνα έβαλε έμπρός με α.α.α... ντυφεκιές και ντενεκεδες. Έτσι άρχισε τό πανηγύρι. Βγήκε ένα καπρί και

Η ώρα του γυρισμού, ξεκινώντας από τό Πωγωνίσκο.

άφου εμφανίστηκε τό φίλμ που σάς στέλλουμε, να δημοσιεύσετε τά νέα του χωριού μας. Τήν Κυριακή, 29 Δεκεμβρίου, βγήκαμε για κυνήγι πρωτό - πρωτό. Σημερώσαμε στην Κερασιά του Θανατούλη όπου και άνάψαμε φωτιά για να ζεσταθούμε. Κρύο, ψόφος, Δέκα είμαστε όλοι όλοι, ένισχυμένου του κυνηγετικού μας συλλόγου και από νέους που ήρθαν για τίς γιορτές. Καναδυό γρύχαμε όδεν βαστούσαν ν' άνεθούν στη κορφή. Σε τρεις ώρες φθάσαμε στο Πανολεβέντη, αληχτώντας μια άλεπού. Πρωτό καρτέρι ό Χριστόφορος Κανταρέλης ό χωροφύλακας, άκολουθούσε ό Τόλη - Ριστάνης μετά ό Τόλη - Τζιά-

τράβηξε ίσια για τά καρτέρια. Ό Τόλη - Τζιάτζιος τούρηξε δυό και ό Τάκη - Παππάς τό... αποτέλεσμα. Σβαρίζοντάς το μετά τό κατεβάσαμε στο Πωγωνίσκο. Έκει τό άπολαύσαμε, δίπλα στη φωτιά και με ψωμύρι. Τό φορτώσαμε στη φοράδα της Χρυσάφως μετά και τό φέραμε στο χωριό. Στο μεσοχώρι τό γόδαμε. Περνούσε τά όγδόνια κιά. Βγάλαμε και δικό σας μοιράδι μια και μαζί μας είχαμε και πληρη... δημοσιογραφική κάλυψη... Να μας στείλετε τίς φωτογραφίες. Εύχαριστούμε. Οί κυνηγοί του χωριού μας Σ.Σ. Η στήλη Σισύμαλα δανείστηκε και δημοσιεύει αρκετά κομμάτια με σάλια που σουμαλίζονται τό... ρεπορτάζ αυτό. Αζίζουν τον κόπο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ ΓΗΘΕΣΕΙΣ

ΙΚΑ, ΤΕΒΕ ΤΑΕ, ΟΓΑ κ.λ.π.

ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 4 — ΟΜΟΝΟΙΑ

ΤΗΛ. 529.745

Πρίν προβήτε εις οίανδήποτε ένέργειαν διά τήν συνταξιοδοτικήν σας υπόθεσιν, συμβουλευθήτε μας.

Η ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ
ΣΕ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΕΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τό πρόγραμμα της Γιορτής της Πίττας μας

Στις 12 του μηνός και στο Κινηματοθέατρο «ΟΡΦΕΥΣ» ή Πανεπειρωτική Συνουσιονδία Έλλάδος πραγματοποιεί εορταστική εκδήλωση «Η ΠΙΤΤΑ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ. Τι θα χαρούμε!!

Τό Καλλιτεχνικό πρόγραμμα θ' άρχιση με Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα από την Φιλαρμονική του Δήμου Άθηνών. Θα συνεχισή με Ηπειρωτικούς χορούς (Βιργινάδα — Βασιλαρχόντισα ελπίζουμε...) από τον Χορευτικό Όμιλο της ΠΣΕ υπό την δ)νση της Έριφ. Λάλου. Άπαγγελία από τον Βασ. Παπανίκα. Κλαρίνα από τούς Ά)φους Χαλκιά και τραγούδια από τόν Σάββα Σιάτρα.

Τιμητικές διακρίσεις στον Στρα-

τηνό κ. Δημήτριο Τριπολέντος Νότη Μπότσαρη και στον κ. Αθανάσιο Γκογκώνη.

Τήν πίττα θα κόψη ό Πρωθιεράρχης κ.κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ. Στο δεύτερο μέρος θα δούμε ντοκουμανταίρ από την ζωή των Έθνικών Ευεργετών.

Θα γίνη ή κλήρωση του Λαχείου (αυτοκίνητον Πεζώ) ύπέρ του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ.

Τραγούδια (Πωγωνήσια δχι.. παρακαλούμε) από τόν Σωτο Παναγόπουλο, τήν Δημήτρα Γαλάνη, τόν Νίκο Χουλιάρα κ.ά.

Και θα τελειώση ή ώραία αυτή εκδήλωση με Ηπειρωτικούς χορούς και τραγούδια και με τόν Έθνικό μας Ύμνο.

Γιά τόν κ. Νομάρχη Ιωαννίνων

Πρός τήν έφημερίδα «ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ»

Παίρνοντας άφορμή από οσόλιον σας της στήλης «Πωγωνήσιακά» τόν φύλλου υπ' αριθ. 2) 7-12.74 υπό τόν τίτλο «Νερό», έχω να προσθέσω και να θέσω υπ' όψιν σας και του κ. Νομάρχου μέσω της έφημερίδας σας τά κάτωθι και παρακαλώ όπως δημοσιευθή ή παρούσα μου άνοικτη έπιστολή:

Κύριε Νομάρχα,

Γιά τό χωριό Βασιλικό, Κάτω Μερόπη, Άραιοκάστρο, Βήσοα, νη, Άγιος Κοσμάς, Ρουψιά και Γεροπλάτανος υπάρχει ένα δικτυο ύδρευσεως που μεταφορηται «Σύνδεσμος Κεφαλοθύσου». Τό έργο έγινε πρό 8ετίας περίπου και στοιχισε τότε 8 εκατομμύρια, περίπου. Σήμερα έχει τά κακά του χάλια και λειτουργεί πλημμελώς με αποτέλεσμα όλος αυτός ό κόμος να ταλαιπωρείται άφάνταστα να βασανίζεται ά μαλάνει.

Οί έλλείψεις που παρουσιάζει είναι:

1) Η ύδρομάστευση στο θουνο έπάνω είναι ελαττωματική με αποτέλεσμα πολύ νερό και ιδίως τούς θερινούς μήνες να πηγαίνει χαμένο.

2) Τό δικτυο σε πολλά σημεία είναι ελαττωματικό. Όλοι οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων και οι Γραμματείς, καθώς και όρισμένοι κάτοικοι γνωρίζουν τά ακριβή σημεία.

3) Ό εκάστοτε συντηρητής που τοποθετείται είναι τελείως άσχετος και άνίδεος με τήν τεράστια δουλειά που του ανατίθεται. Ένώ υπάρχουν άνθρωποι ειδικοί που μπορούν να τό αναλάβουν υπεύθυνα και άποτελεσματικά. Με λίγη καλή θέληση μπορεί και πρέπει τό Κράτος να λύση αυτό τό θέμα για να άνακουφιστούν όλοι οι κάτοικοι.

4) Στην Νομαρχία υπάρχουν διαμαρτυρίες κατοίκων όλων των άνωτέρω κοινοτήτων και δη έννοκες καταθέσεις που τά αναφέρουν όλα αυτά καθώς και τόν τρόπο διανομής εντός των Κοινοτήτων.

Όκτώ χρόνια ζωής του άνωτέρω Συνδέσμου πέρασαν χωρίς να μπορέση να δοθή λύση στην ύδρευση των χωριών. Άρα πρέπει

να θεωρηθή χρεοκοπημένος. Και οι άρρόδοι να θρούν άλλον τρόπο, άλλο σύστημα, άλλους άνθρώπους να δικαιώσουν τό Σύνδεσμο, ώστε να μη πάνε χαμένα τόσα εκατομμύρια.

Μετά τιμής
Α. Κ.

ΕΝΩΣΙΣ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΒΥΡΩΝΟΣ
Ο «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1933
Γραφεία: ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ 87 —
ΒΥΡΩΝ — ΤΗΛ.: 7660.057

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τήν 19ην 'Ιανουαρίου 1975 ήμέραν Κυριακήν και ώραν 9ην π.μ. θέλει τελεσθή υπό της Ένώσεως 'Ηπειρωτών Βύρωνος, ή 42α Μεγαλοπρεπής Λειτουργία μετ' Άρτοκλασίας έν τω Γερφ Ναυ Μεταμορφώσεως Βύρωνος εις μνήμην του ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Καλούμεν όθεν ύμας, όπως τιμώντες τήν μνήμην του Άγίου, παρευρεθήτε εις τήν Γεράν ταύτην Λειτουργίαν.

Μετά τό πέρας της Θείας Λειτουργίας θα λάβη χώραν δεξίωση παρά τού Διοικητικού Συμβουλίου και θα κοπή ή πίττα των Ξενιτεμένων 'Ηπειρωτών, ως και ή διανομή της 15ης εκδόσεως πολυτελούς «ΑΓΕΝΔΑΣ».

Μετά τιμής
Ο Πρόεδρος
ΑΠΟΣΤ. ΜΗΛΙΩΝΗΣ
Λυκαίρχης

Ο Γεν. Γραμματέας
ΓΡΗΓ. ΠΑΠΙΑΣ
Δημ. Σύμβουλος Βύρωνος

ΣΗΜ.: Παρακαλούνται άπαντα τά μέλη της Ένώσεως όπως διέλθουν εκ του Γραφείου μας πρός παραλαβήν της ΑΓΕΝΔΑΣ.

ΔΙΑΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΧΡΕΗ
ΤΩΝ ΕΤΩΝ
1952 - 1957

Με απόφαση του ύπουργού των Οικονομικών κ. Ευσταθίου Α. Δεβελέγουλου, που θα επικυρωθή νομοθετικώς, διαγράφονται οι άρρελές που βεβαιώθηκαν στα Δημόσια Ταμεία οι προερχόμενες εκ της άτίας διανεμηθέντος επί πιστώσει οίτου και άραβούσιου σπουδαστικού διαφόρων περιφερειών της χώρας κατά τά οικονομ. έτη 1952 έως 1957.

Τά άναγκαστικά μέτρα που έληφθησαν για αυτά τά χρέη άνακουφίζουν άμέσως.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΛΑΒΑΛΛΗΣ
ΠΩΓΩΝΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ
Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Αλκιβιάδου 145 - Πειραιάς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον της Άδελφότητος Λαβάνης 'Ηπειρώ άπεφάσισεν όπως εις μνήμην του προέδρου της Κοινότητος Λαβάνης, Σωτηρίου Τσόρβα, διαθέσει τό ποσόν των 2.000 δρχ. διά τας ανάγκας της εκκλησίας του χωριού Άγιος Δημήτριος.

Διά τό Διοκ. Συμβούλιον
Ο Πρόεδρος
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΟΥΤΙΑΣ
Ο Γεν. Γραμματέας
ΠΑΝ. ΕΞΑΡΧΟΣ

Σταυροί προτιμήσεως στις βουλευτικές εκλογές της 17ης Νοεμβρίου 1974

Συνέχεια εκ του προηγούμενου

Έκλογικά Τμήματα

	Άβέρωφ - Τσιτσάνος	Δερδεμέζης Βασίλειος	Ιωάννου Χρίστος	Καλογιάννης Έλευθέριος	Παναγιώτης Παναγής	Θεοδόρου Ιωάννης	Κωσταπάνος Λέων	Μυλωνάς Γεώργιος	Στεφάνουλας Σπυρίδων	Τόλης Άπόστολος	Καρασάσας Βασίλειος	Λούλης Θεμιστοκλής	Μάκης Βασίλειος	Μωραΐτης Γεώργιος	Παπαγιάννης Κάρολος	Παππάς Δημήτριος	Βασιλείου Σπυρίδων	Ζώας Έλευθέριος	Κυρίτης Λέζαρος	Σόφης Αλέξανδρος	Χριστογιάννης Μιχαήλ
άνδρ. Δελβινακίου	72	41	45	26	18	1	2	25	4	8	4	3	1	1	34	4	4	—	—	—	—
Γυναίκ. Δελβινακίου	73	47	62	27	26	—	—	21	5	2	—	—	—	2	34	2	5	—	—	—	—
Ά. Μαρινής	32	14	20	23	2	1	—	27	—	1	1	8	—	3	14	1	—	—	—	—	—
Άργυροχωρίου	13	—	9	7	2	—	—	2	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—
Βασιλικού	196	58	26	19	31	3	9	56	3	12	8	4	1	6	22	12	10	—	3	—	—
Βησσάνης	82	89	32	15	43	—	1	31	4	6	6	—	2	1	2	2	—	5	4	—	—
Δημοκρίτου	16	3	10	—	—	—	—	17	—	—	2	—	—	—	4	—	1	—	2	—	—
Δρυμάδων	15	8	3	17	14	—	—	9	—	3	—	1	—	—	2	—	—	—	—	—	—
Κακολάκκου	4	6	2	1	10	—	—	13	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—
Καστανής	18	23	41	1	6	11	1	28	3	2	1	1	—	4	14	—	—	—	1	—	—
Κάτω Μερόπης	19	30	10	11	15	—	5	21	1	7	2	2	—	2	—	3	9	—	—	—	—
άνδρων Κεφαλοθύσου	65	17	24	17	5	—	—	29	1	7	1	1	—	—	25	—	—	—	—	—	—
Γυναίκων Κεφαλοθύσου	69	23	23	10	9	2	4	38	2	10	—	—	—	—	27	—	—	—	—	—	—
Κρυονερίου	24	18	3	9	1	—	—	22	—	1	1	1	—	—	2	—	10	2	8	—	—
Κτισμάτων	41	71	14	3	5	2	—	14	2	1	5	1	—	2	7	—	8	3	15	—	—
Λαβδανής	14	1	14	3	2	—	—	28	—	—	1	3	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Λίμνης	11	13	12	6	—	2	1	36	2	—	3	3	2	1	1	—	23	—	16	—	—